

Verandering

Verandering, voor de één een wenkend perspectief, voor de ander een grote bedreiging. De ene verandering is vertrouwd, hoort bij de loop van het leven: de wisseling van de seizoenen, je eerste schooldag, je eerste baan, je pensionering. De andere komt als een donderslag bij heldere hemel: een ongeluk, ziekte, de dood van een naaste, maar ook de plotselinge kans of het onverwachte succes. Daartussen ligt de afloop van een spannend proces, een opdracht die je wel of niet kunt krijgen.

Aparte categorie zijn besluiten, die buiten je om, over je heen worden genomen. Een ervaring, die ik zelf opdeed in de jaren dat ik directeur was van Gemeentewaterleidingen Amsterdam en tevens president-directeur van de WRK. In de zomer van 1999 werden alle directeuren van de diensten en bedrijven van de gemeente Amsterdam plotseling op het stadhuis ontboden voor een belangrijke mededeling. Het college van B&W had besloten dat vanaf dat moment een directeur maximaal zeven jaren leiding aan een dienst of bedrijf mocht geven. Daarna wachtte hem of haar een andere topfunctie binnen het 'concern' Amsterdam. Verplichte job-rotatie dus, naar mogelijk geheel andere vakgebieden als het Vervoersbedrijf, de brandweer of de Sociale Dienst.

Caroline van de Wiel werd eind 2000 directeur van het waterleidingbedrijf, zelf bleef ik president-directeur van de WRK tot ook deze opgeheven werd als zelfstandige organisatie. Daarnaast en daarna heb ik nog een tweetal gemeentelijke holdings, van waaruit gemeentelijke bedrijven geprivatiseerd waren, afgebouwd. Mijn werk kreeg ongewild en onverwacht een totaal ander karakter.

Toen heb ik geleerd, dat ik het plezier dat ik ervaren had aan het leiding geven aan GWA, kon vasthouden door te blijven kijken naar alles wat we beleefd en gerealiseerd hadden in die periode. Dat ik niet in de valkuil moest belanden me te blijven ergeren aan deze nieuwe koers van het gemeentebestuur. Daarnaast bleek vooral mijn ervaring inzetbaar op geheel andere werkterreinen.

Maarten Gast (foto: Michelle Muus)

Die gewaarwording wil ik graag meegeven aan de mensen van uitgeverij Nijgh Periodieken, die nu H₂O moeten loslaten: aan Peter, Michiel en Jacques, aan Roelien en Brigitte. Jullie mogen trots zijn en trots blijven op al die H₂O's die jullie gemaakt hebben voor de vakmensen in de watersector, vanaf het moment 15 jaar geleden dat H₂O overging van Vewin naar Nijgh tot dit nummer aan toe. Vormgeving, inhoud en niveau waren uitstekend. Er was een grote variatie in onderwerpen. Jullie zijn meegegaan met de ontwikkelingen in jullie

vakgebied: artikelen werden korter, kleur, columns en interviews deden hun intrede. Themanummers verschenen.

Dat jullie dit werk nu moeten neerleggen, is hard voor jullie persoonlijk. In het heden biedt geen baan meer de zekerheid die vroeger gebruikelijk was. Ik hoop echter en vertrouw dat jullie je vakmanschap en ervaring elders in de maatschappij kunnen inzetten. Dank en alle goeds.

Maarten Gast